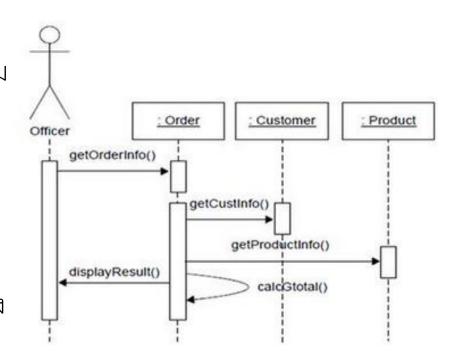

Object Oriented Programming Object Oriented Programming Project

Sequence Diagram, Multiple Inheritance

- เป็น diagram ที่สำคัญอีก diagram หนึ่ง ทำหน้าที่แสดงลำดับการทำงานของโปรแกรม โดยแสดงปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่าง object ตามลำดับของเหตุการณ์ที่ เกิดขึ้น คล้ายกับ flowchart
- การทำงานใน sequence diagram จะเป็น ระดับ method แสดงการเรียกใช้กันระหว่าง method ที่อยู่ใน class ต่างๆ
- สำหรับภายใน method หากต้องการแสดง การทำงาน ให้ใช้ flowchart เหมือนเดิม

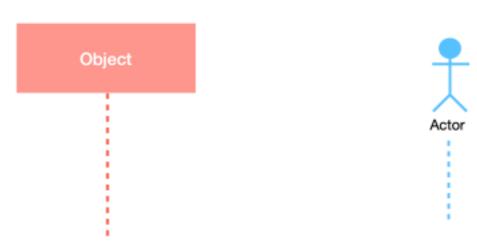

- Actor หมายถึงผู้ใช้แต่ละประเภท ของซอฟต์แวร์นั้น
- Object ต้องเป็น class ที่อยู่ใน class diagram
- Lifeline แทนเส้นเวลาเหตุการณ์
- Activation bar แสดงขอบเขตหรือ อายุการทำงานของ event นั้นๆ
- Message แสดงชื่อ method ที่
   เรียกใช้ และผลลัพธ์ (ถ้ามี)
- Call back สำหรับการคืนมาใน object เดียวกัน

สัญลักษณ์	ชื่อ	ความหมาย	
<u>\</u>	Actor	ผู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบ	
objectName : ClassName	Object	อ็อบเจ็กต์ที่ต้องทำหน้าที่ ตอบสนองต่อ Actor	
	Lifeline	เล้นแสดงชีวิตของอื่อบเจ็กต์หรือ คลาส	
	Focus of Control / Activation	จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของแต่ละ กิจกรรมในระหว่างที่มีชีวิตอยู่	
Message()	Message	คำสั่งหรือฟังก์ชันที่อ็อบเจ็กต์หนึ่ง ส่งให้อีกอ็อบเจ็กต์หนึ่ง ซึ่ง สามารถส่งกลับได้ด้วย	
>	Callback / Self Delegation	การประมวลผลและคืนคำที่ได้ ภายในอ็อบเจ็กต์เดียวกัน	

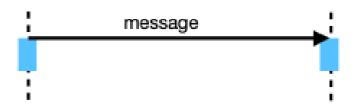
- Lifeline Notation (เส้นชีวิต)
  - คือเส้นชีวิตของ object หรือ class เป็นตัวแทนของ object หรือส่วนประกอบ ต่างๆ ที่มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระบบในลำดับต่างๆ
  - format การเขียนชื่อเส้นชีวิตคือ Instance Name:Class Name
  - เส้นชีวิตกับสัญลักษณ์ actor หรือเส้นชีวิตกับ object จะใช้เมื่ออย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นส่วนหนึ่งของ sequence diagram นั้น

Activation Bars

- Activation bars จะวางอยู่บนเส้นชีวิตเพื่อแสดงการโต้ตอบระหว่าง object, method หรือ module ความยาวของกล่องสี่เหลี่ยมจะแสดงระยะเวลาการ โต้ตอบของ object หรือ แสดงจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของแต่ละกิจกรรม
- การโต้ตอบระหว่าง 2 object เกิดเมื่อวัตถุหนึ่งส่ง message (หรือเรียกใช้) ไปยัง object อื่น โดย object ที่ส่งข้อความ (เรียกใช้) เรียกว่า message caller และ object ที่รับข้อความ (ถูกเรียกใช้) เรียกว่า message receiver เมื่อมีแถบ activation บนเส้นชีวิตของวัตถุ นั่นหมายความว่าobject นั้นมีการทำงานใน ขณะที่โต้ตอบกัน

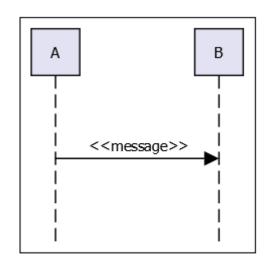

Activation Bars

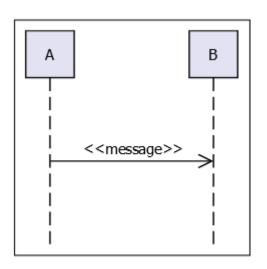
- Message Arrows ลูกศรจาก message caller จะชี้ไปที่ message receiver และระบุ ทิศทางของ message ว่าไหลไปในทางใด โดยสามารถไหลไปในทิศทางใดก็ได้ จากซ้ายไป ขวา ขวาไปซ้าย หรือส่ง message กลับไปที่ตัวมันเองก็ได้
- รูปแบบของ message มี 2 แบบ ได้แก่
  - Synchronous message จะถูกใช้เมื่อ object ที่ส่งข้อความรอให้ object ที่รับ message ประมวลผลและส่ง return กลับมา ก่อนที่จะส่ง message อันต่อไป หัว ลูกศรที่ใช้จะเป็นลูกศรแบบทึบ
  - Asynchronous message จะถูกใช้เมื่อ object ที่ส่ง message ไม่รอให้ object ที่ รับ message ประมวลผลข้อความและส่งค่า return กลับมา แต่จะส่งข้อความต่อไป ให้แก่วัตถุอื่นในระบบเลย หัวลูกศรที่แสดงในข้อความประเภทนี้เป็นหัวลูกศรเส้น

- 🗣 ตัวอย่างของ synchronous message และ asynchronous message
- การเรียกใช้ส่วนใหญ่มักจะเป็น synchronous message ยกเว้นบางกรณี เช่น งานที่ ต้องใช้เวลานาน เมื่อส่งคำสั่งก็กลับไปทำงานอื่นได้เลย เมื่อฝั่งรับคำสั่งทำงานเสร็จแล้ว ค่อยแจ้งกลับผ่านทาง callback function หรือ ระบบ message queue สำหรับ ชำระเงินใน e-commerce

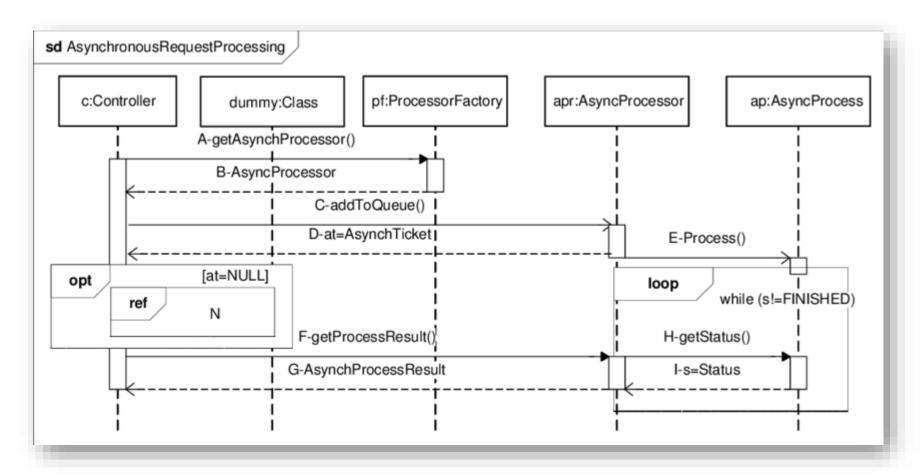
A synchronous message

An asynchronous message

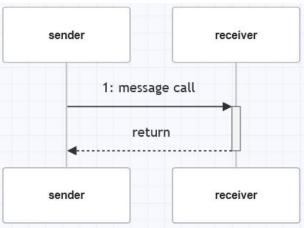
• ตัวอย่างของ asynchronous message

Activation Bars

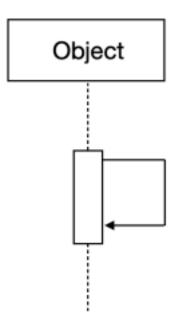
- return message ใช้เพื่อระบุว่า object รับ message และประมวลผล message เสร็จสิ้นแล้ว และกำลังส่งคืนการควบคุมไปยัง object ที่ส่ง message
- return จะใช้เส้นประในการแสดง สำหรับการส่ง message บนแถบ activation ด้วย synchronous message จะให้ความหมายโดยนัยว่ามี return message อยู่แล้ว แม้จะไม่ได้วาดเส้น return message ก็ตาม ดังนั้นเขียนหรือไม่ก็ได้
- ดังนั้น หากแผนภาพดูยุ่งเหยิงมาก ก็อาจไม่ใช้ return message ก็ได้

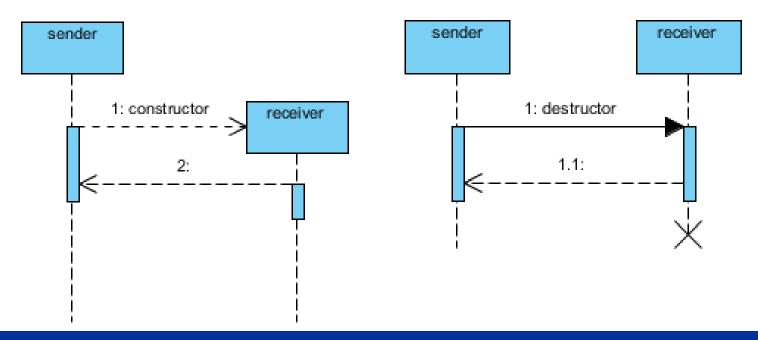
Activation Bars

- Reflexive message ในบางครั้ง object อาจส่งข้อความหาตัวเอง (เรียกใช้ method ใน object เดียวกัน) จะเรียกว่า reflexive message จะแสดง message ประเภทนี้โดยการ ใช้ message arrow ที่เริ่มจากจบที่เส้นชีวิตเดียวกันอย่างตัวอย่างด้านล่างนี้

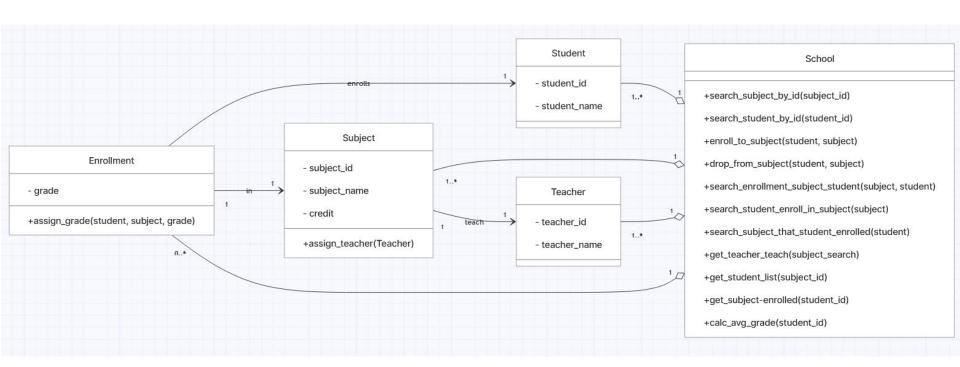

- Constructor Message
  - เป็น message หรือการเรียกใช้ method ของ object อื่นแบบหนึ่ง แต่เป็นการ เรียกใช้ constructor ซึ่งเป็นผลให้มีการสร้าง instance เช่น สร้างวิชาเรียน
- Destructor Message จะเป็นการทำลาย instance (ใน python ไม่มีการใช้เพราะมี garbage collection ช่วยทำให้)

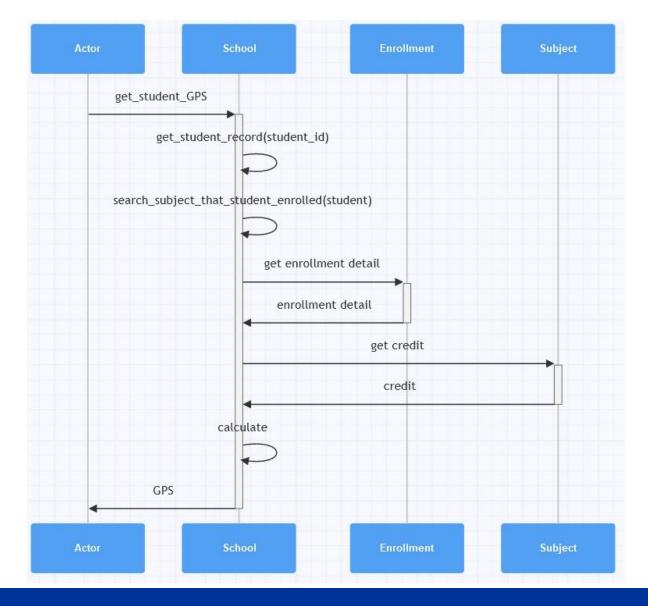

• Activity : จาก class diagram ให้เขียน sequence diagram ของการคำนวณเกรด เฉลี่ยของนักศึกษา

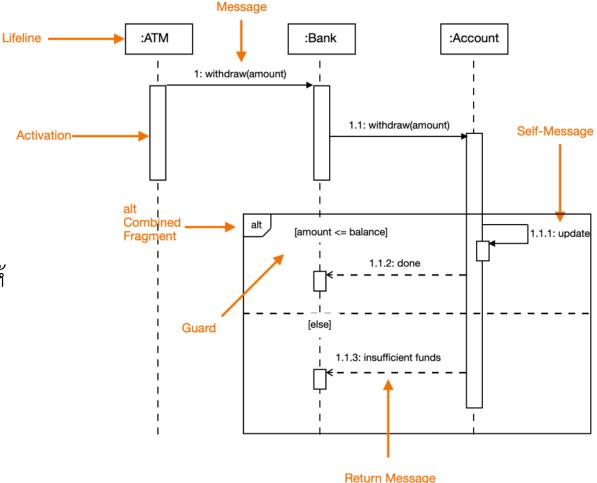

Sequence Fragment

คือกล่องที่มีเครื่องหมาย
 แสดง section การ
 โต้ตอบระหว่างวัตถุใน
 sequence diagram

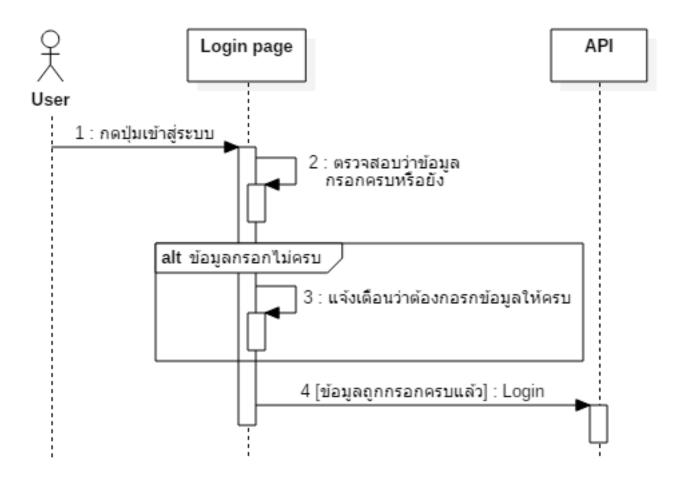
• Alternative combination fragment ใช้เมื่อมีตัวเลือกให้ เลือกตั้งแต่ 2 ตัวเลือกขึ้นไป ใช้ตรรกะแบบ "if then else"

• ตัวอย่าง Alternative Fragment

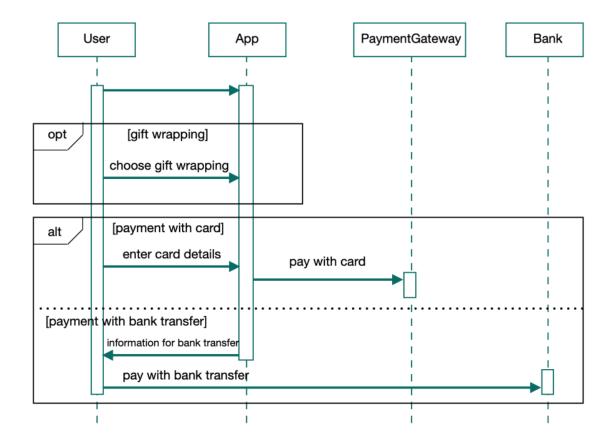

Options

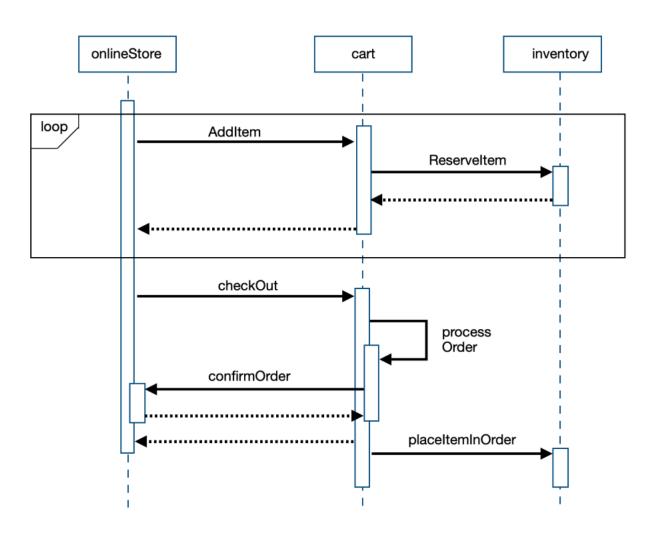
Combination fragment

• ใช้เพื่อแสดงถึงลำดับ
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
ภายใต้เงื่อนไขใดเงื่อนไข
หนึ่งเท่านั้น ไม่เช่นนั้น
เหตุการณ์นั้นจะไม่
สามารถเกิดขึ้นได้ ใช้
ตรรกะแบบ 'if then'

- Loop fragment
- ใช้เพื่อแสดงลำดับ
  เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำ
  โดยมี 'loop' เป็น
  fragment
  operation และ
  guard condition
  ระบุที่มุมด้านซ้ายของ
  กล่อง

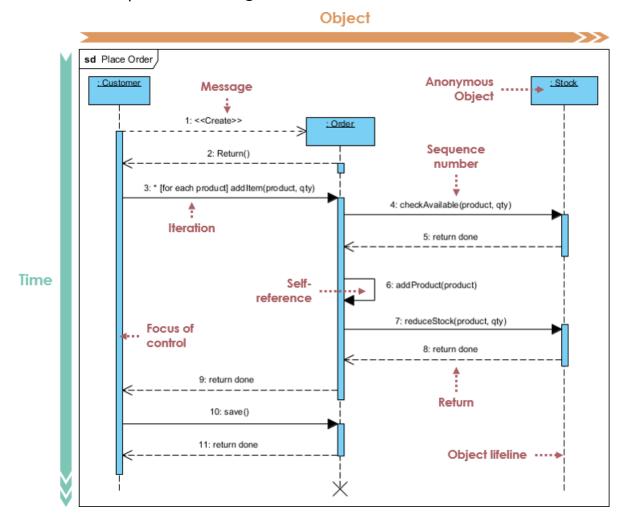
- Fragment ต่างๆ ที่มีการใช้งานใน Sequence Diagram
  - Alt = ทางเลือกการทำงาน เมื่อมี 2 ทางเลือกขึ้นไป
  - Opt = เป็นเงื่อนไขว่าจะทำหรือไม่
  - Par = ทั้งสองทางทำงานขนานกัน
  - Loop = มีการทำงานแบบวนซ้ำ

Operator	Meaning	
alt	Alternative multiple fragments: only the one whose condition is true will execute.	
opt	Optional: the fragment executes only if the supplied condition is true. Equivalent to an alt only with one trace.	
par	Parallel: each fragment is run in parallel.	
loop	Loop: the fragment may execute multiple times, and the guard indicates the basis of iteration.	
critical	Critical region: the fragment can have only one thread executing it at once.	
neg	Negative: the fragment shows an invalid interaction.	
ref	Reference: refers to an interaction defined on another diagram. The frame is drawn to cover the lifelines	
	involved in the interaction. You can define parameters and a return value.	
sd	Sequence diagram: used to surround an entire sequence diagram.	

• ตัวอย่างการเขียน Sequence Diagram

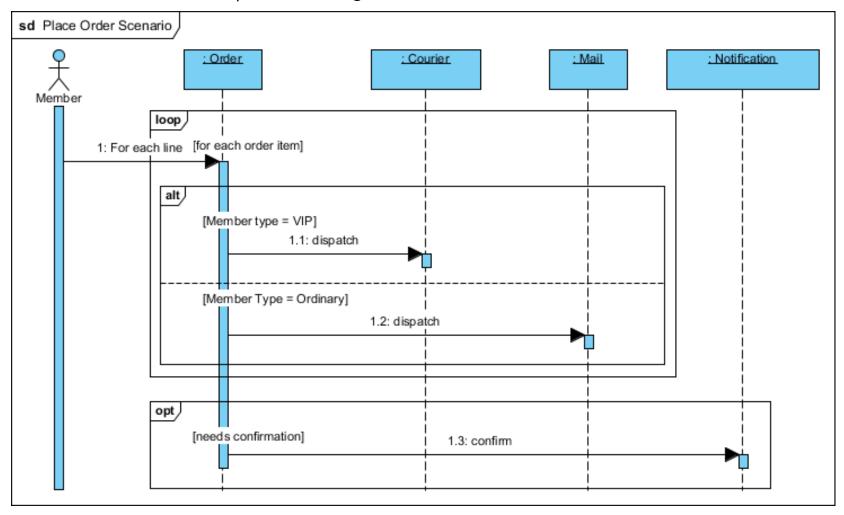

- 🗣 จาก Slide ก่อนหน้านี้ จะเห็นว่า sequence diagram ไม่ได้มีรูปแบบตายตัวนัก เช่น
  - ในการทำซ้ำ แทนที่จะใช้ fragment loop ก็เขียนลงใน message line
  - สามารถเขียนตัวเลขลำดับการทำงานกำกับใน sequence diagram ได้
- เมื่ออ่าน sequence diagram จะพบว่าสามารถนำไปเขียนเป็นโปรแกรมได้ คล้ายกับ flowchart ดังนั้น sequence diagram จึงทำหน้าที่ในการอธิบายการทำงานการ ทำงาน เพื่อให้สามารถนำการออกแบบไปสู่การเขียนโปรแกรมได้
- sequence diagram ทำหน้าที่บอก interface ระหว่าง object ดังนั้นหากออกแบบ class diagram และ sequence diagram ได้ละเอียดพอแล้ว ทีมงานสามารถจะแบ่ง งานกันทำได้
- การเขียน sequence diagram ที่ดีต้องเน้นที่การสร้างความเข้าใจ

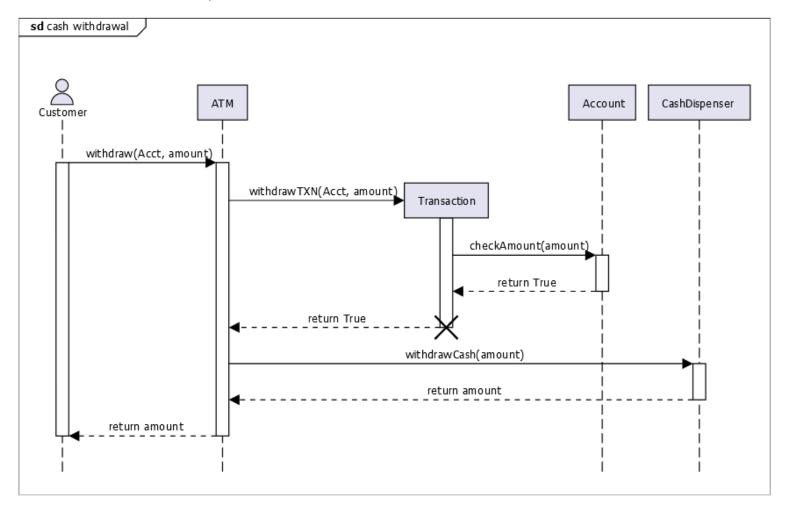

• ตัวอย่างการเขียน Sequence Diagram

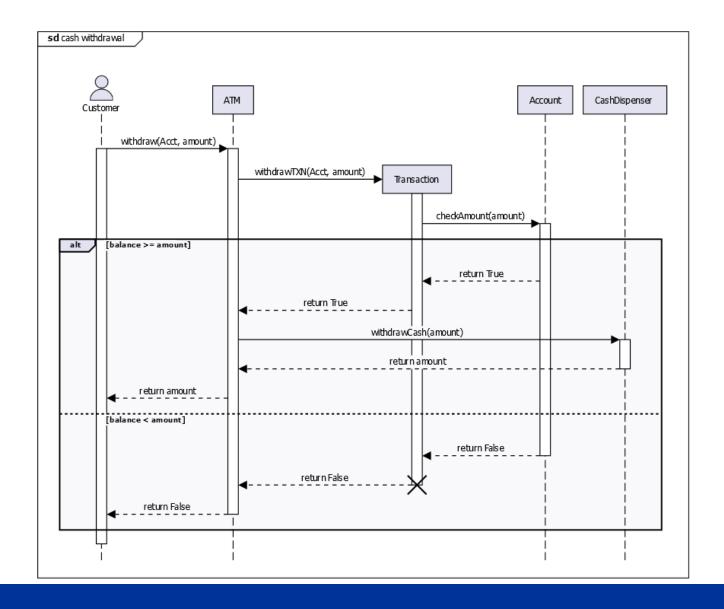

• ตัวอย่างการเขียน Sequence Diagram

- แนวทางการเขียน sequence diagram
  - ให้เขียน 1 use case ต่อ 1 sequence diagram
  - ให้ประเมินว่าใน use case นั้นมี actor ใดเกี่ยวข้องบ้าง
  - ให้ประเมินว่าใน use case นั้นมี class ใดเกี่ยวข้องบ้าง
  - นำลำดับการทำงานมาเขียนเป็น sequence diagram โดยพิจารณาว่าในแต่ละ ขั้นตอนนั้น ต้องสั่งให้ class ใด ทำหน้าที่อะไร จากนั้นจึงกำหนด method ของ class ที่เกี่ยวข้อง
  - ให้นำ method ที่กำหนดให้ class นั้นไปใส่ใน class diagram ด้วย
  - ให้คำนึงถึงการสร้าง object ด้วยว่าเกิดขึ้นในขั้นตอนใด

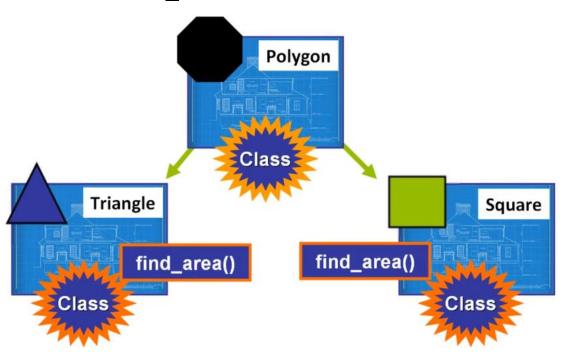

- การเรียนที่ผ่านมาได้กล่าวถึง Inheritance ไปบ้างแล้ว สำหรับภาษา Python จะมี ความสามารถในการ "สืบทอด" จากหลายคลาส ซึ่งในบางภาษาไม่มี
- คลาส Button inherit มากจาก 2 คลาส จึงมีความสามารถของทั้ง 2 คลาส

```
class Rectangle:
    def __init__(self, length, width, color):
        self.length = length
        self.width = width
        self.color = color
class GUIElement:
    def click(self):
        print("The object was clicked...")
class Button(Rectangle, GUIElement):
    def __init__(self, length, width, color, text):
        Rectangle.__init__(self, length, width, color)
        self.text = text
bt = Button(10, 20, "RED", "Confirm")
bt.click()
```

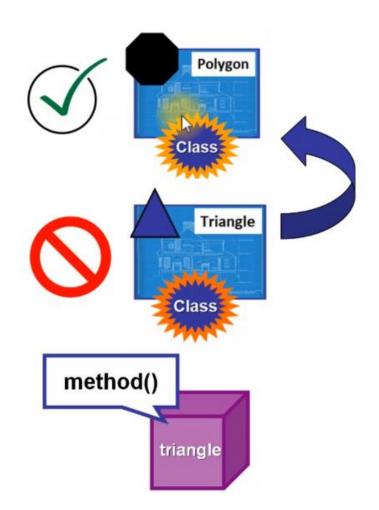

- ในเรื่อง polymorphism ได้กล่าวถึง class ที่มี interface เหมือนกัน ซึ่งถือได้ว่าเป็น จุดที่สำคัญของ OOP เนื่องจากทำให้โปรแกรมที่เขียนขึ้น สามารถเรียกใช้แบบเดียวกัน กับข้อมูลที่ต่างกัน (เช่น การจ่ายเงินแบบต่างๆ)
- ตัวอย่างนี้ แสดง method find_area() ซึ่งเป็น interface ชื่อเดียว แต่ทำงานต่างกัน

- ดังนั้นในแต่ละคลาส ก็อาจจะมี
  method ชื่อเดียวกันได้ คำถาม คือ
  หากมีการเรียกใช้ method จะเรียก
  method นั้นจากคลาสใด
- การค้นหา Method จะใช้หลักการ
   ตามรูป คือ จะค้นจากจากคลาสลำดับ
   ขึ้นไป 1 ชั้น หากไม่พบ จึงจะหาใน
   Class ลำดับเหนือขึ้นไปเรื่อยๆ

 นอกจากนั้น กรณีที่ superclass กำหนด method เอาไว้ ใน subclass สามารถ กำหนด method ชื่อเดียวกันซ้ำได้ โดยเรียกว่า method overloading

```
class Teacher:
    def __init__(self, full_name, teacher_id):
        self.full_name = full_name
        self.teacher_id = teacher_id
    def welcome students(self):
        print(f"Welcome to class!, I'm your teacher. My name is {self.full_name}")
class ScienceTeacher(Teacher):
    def welcome_students(self):
        print(f"Science is amazing.")
        print(f"Welcome to class. I'm your teacher: {self.full_name}")
```


 จากตัวอย่างก่อนหน้าจะเห็นว่ามี code ที่ซ้ำกันบางส่วน ดังนั้นหากจะไม่ให้ซ้ำจะต้อง ให้ method welcome_students ในคลาส ScienceTeccher ไปเรียกใช้ method welcome_students ในคลาส Teacher ตามรูป (จะใช้ชื่อคลาสก็ได้)

```
class Teacher:
    def __init__(self, full_name, teacher_id):
        self.full name = full name
        self.teacher_id = teacher_id
    def welcome_students(self):
        print(f"Welcome to class!, I'm your teacher. My name is {self.full_name}")
class ScienceTeacher(Teacher):
    def welcome_students(self):
        print("Science is amazing.")
        super().welcome_students()
```


📍 สามารถ Inherit จากคลาสมาตรฐานก็ได้ เช่น เพิ่มการ search ให้ list

```
class ContactList(list):
    def search(self, name):
        matching_contacts = []
        for contact in self:
            if name in contact.name:
                matching_contacts.append(contact)
        return matching_contacts
class Contact:
    all_contacts = ContactList()
    def __init__(self, name, email):
        self.name = name
        self.email = email
        self.all_contacts.append(self)
```



```
class A:
          def x(self):
              print("Class A")
 4
 5
      class B(A):
 8
          def x(self):
 9
              print("Class B")
10
11
      a = A()
12
      b = B()
13
14
      # Output?
15
      a.x()
16
      b.x()
```

Code นี้จะแสดงอะไร

0	1 2	Class A Class A


```
O 1 Class B Class B
```

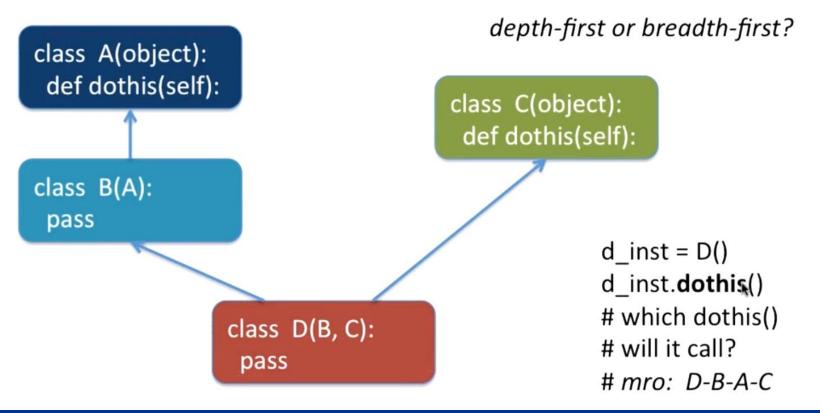

- ในกรณีที่ method ชื่อซ้ำกันระหว่าง superclass กับ subclass
- คำถาม คือ จะเรียกใช้ method จากคลาสใด ปัญหานี้เรียกว่า method resolution order (MRO) ซึ่งหากมีโครงสร้างคลาสไม่ซับซ้อน ก็ไม่มีปัญหาอะไร

```
# Python program showing
    # how MRO works
    class A:
        def rk(self):
            print(" In class A")
    class B(A):
        def rk(self):
            print(" In class B")
10
    r = B()
    r.rk()
```

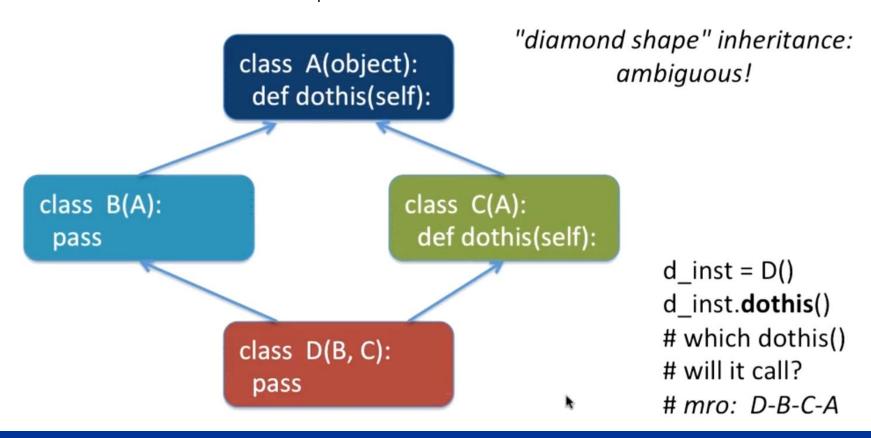

- แต่ในกรณีที่โครงสร้างคลาสซับซ้อนขึ้น เช่น จากรูปจะมีวิธีการหาอย่างไร
- กรณีนี้ python จะใช้วิธีที่เรียกว่า depth-first search คือ หาลงทางลึกก่อน กรณีนี้มี การอ้างถึงคลาส B ก่อน ดังนั้นจะค้นหาจาก D -> B -> A -> C

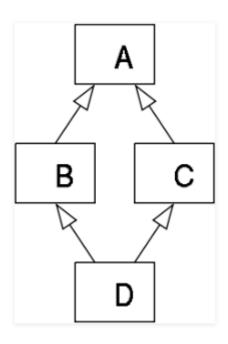

• มีปัญหาหนึ่งในการทำ MRO ของ python ปัญหานี้เรียกว่า diamond problem โดย ได้ชื่อมาจากโครงสร้างคลาสที่เป็น diamond shape โดยกรณีที่คลาส inherit มาจาก class เดียวกัน จะไม่ใช้วิธี depth-first search แต่จะค้นหาตามลำดับในการอ้างคลาส

- เช่นจาก code นี้ จะแสดงผลอะไร
- ถ้าลบ rk ในคลาส b ออก จะเป็น อย่างไร


```
class A:
    def rk(self):
        print("In class A")
class B:
    def rk(self):
        print("In class B")
class C:
    def rk(self):
        print("In class C")
class D(B, C):
    pass
r = D()
r.rk()
```

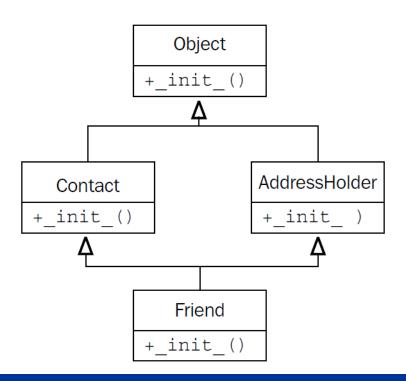

เราสามารถตรวจสอบ MRO ได้

```
# Python program to show the order
# in which methods are resolved
class A:
    def rk(self):
        print(" In class A")
class B:
    def rk(self):
        print(" In class B")
# classes ordering
class C(A, B):
    def init (self):
        print("Constructor C")
r = C()
# it prints the lookup order
print(C.__mro__)
print(C.mro())
Constructor C
(<class '__main__.C'>, <class '__main__.A'>, <class '__main__.B'>, <class 'object'>)
[<class '__main__.C'>, <class '__main__.B'>, <class 'object'>]
```

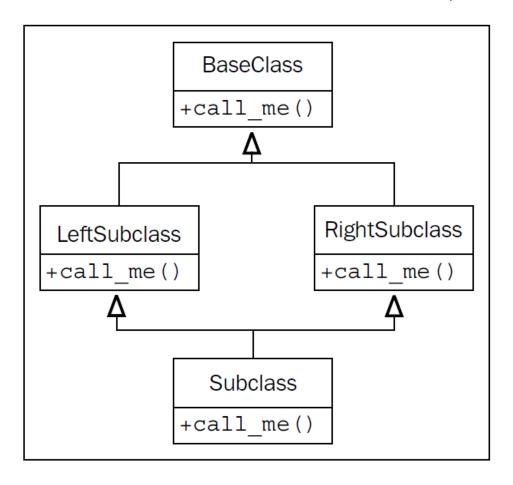

• ลองดูอีกตัวอย่าง จากรูปทุกคลาส inherit มาจากคลาส Object ซึ่งแปลว่าในการ ทำงาน top superclass อาจจะรัน method __init__ 2 ครั้งได้ หากใน subclass มีการเรียก constructor ของ superclass โดยใช้ชื่อคลาส

🖣 จะจำลองเหตุการณ์โดยสร้าง method ชื่อ call_me ในทุก class ตามรูป

• จากนั้นให้มีการเรียก call_me จากระดับล่างขึ้นมาทุกระดับ

```
class BaseClass:
    num_base_calls = 0
    def call_me(self):
        print("Calling method on Base Class")
        self.num_base_calls += 1
class LeftSubclass(BaseClass):
    num left calls = 0
    def call_me(self):
        BaseClass.call_me(self)
        print("Calling method on Left Subclass")
        self.num_left_calls += 1
```



```
class RightSubclass(BaseClass):
    num_right_calls = 0
   def call_me(self):
        BaseClass.call_me(self)
        print("Calling method on Right Subclass")
        self.num_right_calls += 1
class Subclass(LeftSubclass, RightSubclass):
    num_sub_calls = 0
    def call_me(self):
        LeftSubclass.call_me(self)
        RightSubclass.call_me(self)
        print("Calling method on Subclass")
        self.num_sub_calls += 1
```


• จากนั้นเรียกใช้ดังนี้

• จะมีการทำงานลำดับอย่างไร

```
Calling method on Base Class
Calling method on Left Subclass
Calling method on Base Class
Calling method on Right Subclass
Calling method on Subclass
1 1 1 2
```

จะเห็นว่ามีการเรียก base class 2 ครั้ง ซึ่งต้องระวังในกรณีนี้

🖣 แต่หากใช้ super() แทน

```
class BaseClass:
    num_base_calls = 0
    def call_me(self):
        print("Calling method on Base Class")
        self.num_base_calls += 1
class LeftSubclass(BaseClass):
    num_left_calls = 0
    def call_me(self):
        super().call_me()
        print("Calling method on Left Subclass")
        self.num_left_calls += 1
```



```
class RightSubclass(BaseClass):
    num_right_calls = 0
    def call_me(self):
        super().call_me()
        print("Calling method on Right Subclass")
        self.num_right_calls += 1
class Subclass(LeftSubclass, RightSubclass):
    num_sub_calls = 0
    def call_me(self):
        super().call_me()
        print("Calling method on Subclass")
        self.num_sub_calls += 1
```


- เมื่อเรียกทำงาน จะเห็นว่ามีการใช้ base class เพียงครั้งเดียว
- ลำดับการเรียกใช้จะเห็นว่า มีการเรียกใช้จาก Subclass ไปยัง Left Subclass ไปยัง Right Subclass แล้วจึงไปยัง Base Class ทั้งที่ Base Class เป็น super() ของ Left Subclass
- นี่เป็นความแตกต่างระหว่างการใช้ super() กับการเรียกโดยใช้ชื่อคลาส

```
Calling method on Base Class
Calling method on Right Subclass
Calling method on Left Subclass
Calling method on Subclass
1 1 1 1
```


• ปัญหาหนึ่งที่อาจเกิดขึ้นกับการ inherit หลายๆ ชั้น คือ พารามิเตอร์ที่ส่งไปที่ instance ของคลาสลำดับสุดท้าย บางส่วนอาจใช้โดยคลาสลำดับที่สูงกว่า เช่น มีคลาสดังนี้

```
class Contact:
    all_contacts = []
    def __init__(self, name, email):
        self.name = name
        self.email = email
        Contact.all_contacts.append(self)
class AddressHolder:
    def __init__(self, street, city, state, code):
        self.street = street
        self.city = city
        self.state = state
        self.code = code
```


สมมติว่าสร้างคลาส

```
class Friend(Contact, AddressHolder):
    def __init__(self, name, email, phone, street, city, state, code):
        Contact.__init__(self, name, email)
        AddressHolder.__init__(self, street, city, state, code)
        self.phone = phone
```

• จะเห็นว่าคลาสที่ inherit มา มีพารามิเตอร์ไม่ซ้ำกันเลย เมื่อเรียก constructor ของ superclass แบบระบุชื่อ จึงไม่มีปัญหา แต่ถ้าเปลี่ยนเป็น super() จะมีปัญหาหรือไม่

• โปรแกรมจาก slide ที่แล้ว เมื่อรันจะพบ Error เนื่องจากจะฟ้องว่า

```
Traceback (most recent call last):
    File "main.py", line 22, in <module>
        f = Friend("Terry", "terry@abc.co", "081-234-5678", \
    File "main.py", line 18, in __init__
        super().__init__(self, name, email)
TypeError: __init__() takes 3 positional arguments but 4 were given
```

- วิธีการแก้ไขในกรณีนี้ ต้องใช้วิธีการส่ง argument เป็น List หรือ Dictionary แล้วให้ แต่ละคลาสดึงข้อมูลที่ต้องการใช้งานไปใช้เอง
- ถ้าส่งเป็น argument list ให้ใช้เป็น *args โดยข้อมูลจะต้องเรียงตามลำดับ
- ถ้าส่งเป็น argument dictionary จะใช้เป็น **kwargs โดย key จะเป็นชื่อของ argument และ value เป็นค่าของ argument จึงควรใช้แบบนี้จะดีกว่า

• ดังนั้นจะปรับปรุงโปรแกรมเป็นดังนี้ โดยให้ระบุเฉพาะ argument ที่ใช้ในแต่ละคลาส ดังนั้น argument อื่นๆ ก็จะอยู่ใน **kwargs

```
class Contact:
    all contacts = []
    def __init__(self, name='', email='', **kwargs):
        self.name = name
        self.email = email
        Contact.all contacts.append(self)
class AddressHolder:
    def __init__(self, street='', city='', state='', code='', **kwargs):
        self.street = street
        self.city = city
        self.state = state
        self.code = code
```


• ให้สังเกตุว่าจะใช้ super().__init__(**kwargs) เพียงครั้งเดียว โดยจะเกิดผลเป็นการ เรียกใช้ superclass ทั้ง 2 คลาส

```
class Friend(Contact, AddressHolder):
    def __init__(self, phone='',**kwargs):
        super().__init__(**kwargs)
        self.phone = phone

f = Friend(name="Terry", email="terry@abc.co", phone="081-234-5678", \
            street="sukumvit", city="bkk", state="bkk", code=10520)
```


- วิธีการข้างต้นจะมีปัญหา 1 จุด คือ ใน argument list จะไม่มี phone ดังนั้น หากใน superclass ใดมีการใช้ phone จะมีปัญหา
- วิธีแก้ 1 : ให้รวม phone ใน **kwargs และให้ class Friend ค้นหาใน dictionary : kwargs['phone']
- วิธีแก้ 2 : เพิ่ม phone เข้าไปภายหลัง kwargs['phone'] = phone
- วิธีแก้ 3 : เพิ่ม phone เข้าไปโดยใช้ kwargs.update
- วิธีแก้ 4 : ส่ง phone ใน __init__(phone=phone, **kwargs)

• ใน OOP จะมีวิธีการในการเพิ่มหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคลาสอื่น โดยไม่ใช้วิธี inherit เรียกว่า mixin สมมติว่ามีคลาส Vehicle และมี subclass Car และ Boat

```
class Vehicle:
    """A generic vehicle class."""
    def __init__(self, position):
        self.position = position
    def calculate_route(depart, to):
        pass
   def travel(self, destination):
        route = calculate_route(self.position, to)
        self.move_along(route)
class Car(Vehicle):
    pass
class Boat(Vehicle):
    pass
```


หากต้องการให้รถยนต์มีคุณสมบัติ คือ มีวิทยุ แต่ไม่ต้องการให้เรือมีวิทยุด้วย สามารถ
 จะสร้างคลาส Mixin ที่เป็นวิทยุ เพื่อนำมาให้คลาส Car inherit แล้วมีคุณสมบัติเพิ่มได้

```
class RadioUserMixin(object):
    def __init__(self):
        self.radio = Radio()

    def play_song_on_station(self, station):
        self.radio.set_station(station)
        self.radio.play_song()

class Car(Vehicle, RadioUserMixin):
    pass
```


• ดูอีกตัวอย่างหนึ่ง สมมติว่ามีคลาส Person และ Employee

```
class Person:
   def __init__(self, name):
        self.name = name
class Employee(Person):
   def __init__(self, name, skills, dependents):
        super().__init__(name)
        self.skills = skills
        self.dependents = dependents
if __name__ == '__main__':
   e = Employee(
        name='John',
        skills=['Python Programming''Project Management'],
        dependents={'wife': 'Jane', 'children': ['Alice', 'Bob']}
```


 หากมีความต้องการให้สามารถ Export ข้อมูลใน object ออกมาเป็น dictionary ได้ ด้วย สามารถสร้างเป็นคลาส DictMixin

```
class DictMixin:
    def to_dict(self):
        return self._traverse_dict(self.__dict__)
    def _traverse_dict(self, attributes: dict) -> dict:
        result = {}
        for key, value in attributes.items():
            result[key] = self._traverse(key, value)
        return result
    def _traverse(self, key, value):
        if isinstance(value, DictMixin):
            return value.to_dict()
        elif isinstance(value, dict):
            return self._traverse_dict(value)
        elif isinstance(value, list):
            return [self._traverse(key, v) for v in value]
        elif hasattr(value, '__dict__'):
            return self._traverse_dict(value.__dict__)
        else:
            return value
```


🖣 จากนั้นให้คลาส Customer inherit ก็จะสามารถพิมพ์เป็น dict ออกมาได้

```
class Employee(DictMixin, Person):
    def __init__(self, name, skills, dependents):
        super().__init__(name)
        self.skills = skills
        self.dependents = dependents
e = Employee(
    name='John',
    skills=['Python Programming', 'Project Management'],
    dependents={'wife': 'Jane', 'children': ['Alice', 'Bob']}
print(e.to_dict())
```

```
{'name': 'John', 'skills': ['Python Programming', 'Project Management'],
'dependents': {'wife': 'Jane', 'children': ['Alice', 'Bob']}}
: [
```

Exception Handling

- 🖣 กรณีที่มีความผิดพลาดในคลาส จะไม่นิยมให้แสดง Error โดยการ print
- 🖣 แต่จะใช้กลไกของ Exception โดยกำหนดให้คลาส Raise exception ขึ้นมา

```
class BankAccount:
    def __init__(self, balance):
        self.balance = balance

def withdraw(self, amount):
    if amount > self.balance:
        raise ValueError("Insufficient balance")
    else:
        self.balance -= amount
```


และในส่วนที่เรียกใช้ ให้ดำเนินการตามนี้

```
account = BankAccount(1000)
try:
    account.withdraw(1500)
except ValueError as e:
    print("Failed to withdraw:", str(e))
```


For your attention